

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312202693
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312202693.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: A. F., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom A., V. A. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Mgr. Angelikou Piskalíkovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará Baštova 2 a 2/ Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 992,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. 12. 2012 č. k. 12C/109/2012-134, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13 **m e n í t a k**, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva a v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9 náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6 a vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi OZ právna pomoc spotrebiteľom navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 118,16 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil i povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Spotrebiteľskému združeniu OSA náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura na účet jeho právneho zástupcu HKP Legal, s.r.o. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení poukázal na to, že konanie vo veci samej bolo právoplatne zastavené uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 26. 10. 2012 č.k. 12C/109/2012-130. Dospel k záveru, že s ohľadom na skutočnosť, že k zastaveniu konania došlo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, bolo potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupovať podľa § 146 ods. 2 OSP prvá veta, keďže späťvzatím návrhu navrhovateľ z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Odporcovi, ako aj vedľajším účastníkom preto vzniklo právo na náhradu trov súdneho konania. Pokiaľ ide o odporcu, uviedol, že o jeho trovách nerozhodoval, keďže odporca si trovy súdneho konania neuplatnil a ani mu žiadne v konaní

nevznikli. Naproti tomu vedľajší účastníci si právo na náhradu trov konania uplatnili riadne a včas, preto obom náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia priznal vo výške nimi vyčíslenej. Pri výpočte postupoval podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a dospel k záveru, že obom vedľajším účastníkom prináleží náhrada trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie k žalobnému návrhu) po 51,45 eura, 2 x 7,63 eura režijný paušál a u vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA i uplatnená 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 23,63 eura.

Toto uznesenie včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepriznania náhrady trov konania vedľajším účastníkom z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje na ust. § 93, 142, 146 a 150 OSP mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. V tejto súvislosti uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Navyiac nemožno prijať ani záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by združenie nemohlo uskutočniť bez právneho zastúpenia. Poukázal taktiež na to, že združenie na ochranu spotrebiteľa má možnosť využívať určenú podporu ministerstva, disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a teda je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Pokiaľ sa teda rozhodne využiť pre zastupovanie v súdnych konaniach pomoc advokáta, a to v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti a dochádza tým k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Súd by mal preto na túto skutočnosť prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 OSP a teda nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Argumentačne svoje závery podporil i označením rozhodnutí krajských súdov v obdobných veciach.

Vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Argumentáciu navrhovateľa uvádzanú v jeho odvolaní označil za absurdne paradoxnú, vnútorne protirečivú a nezmyselnú. Za bezvýznamnú považoval jeho námietku, že spotrebiteľ nemal vedomosť o jeho vstupe do konania, nakoľko je oprávnený vstúpiť do konania na základe zákonného zmocnenia a bez osobitného súhlasu spotrebiteľa, ako i bez preukazovania právneho záujmu na výsledku konania. Poukázal na to, že cieľom vedľajšieho účastníka nie je brániť navrhovateľovi v jeho podnikateľskej činnosti, ale zabrániť, aby navrhovateľ ďalej nezneužíval nevedomosť spotrebiteľov a prestal proti ním uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Problém je preto v tom, že navrhovateľ podáva nedôvodné žaloby, v dôsledku čoho vznikajú i trovy konania. Nestotožnil sa ani s argumentáciou navrhovateľa, že jeho trovy konania neboli účelne vynaložené, pretože práve konanie navrhovateľa je vyslovene nehospodárne a účelové, keď sústavne uplatňuje proti veľkému počtu spotrebiteľov svoje premlčané nároky. Nie je preto možné zmierňovať dôsledky špekulatívneho prístupu navrhovateľa odbremeňovaním ho od trov konania, pretože pokiaľ navrhovateľ neriskuje proti vedľajšiemu účastníkovi ani náhradu trov konania, bude si naďalej uplatňovať nároky takéhoto charakteru. Za iluzórne označil i tvrdenie navrhovateľa, že samotné združenie má mať zo svojej podstaty skúsenosť a odborné znalosti, aby hájilo práva spotrebiteľov bez právneho zástupcu. V tejto súvislosti poukázal na to, že nemal a ani nemá medzi svojimi členmi osoby s odbornými právnymi znalosťami, takéto ani nezamestnáva, a preto je nesprávny a neudržateľný názor, že musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci. Poukázal na to, že ním uplatnené trovy právneho zastúpenia bezprostredne súviseli s konaním, pričom svoje právne a skutkové posúdenie prípadu bolo vykonané pri prvom úkone, ktorý mu patril a v dôsledku ktorého navrhovateľ zobral návrh na začatie späť. Žiaden z týchto úkonov preto nebol nadmerný a nadbytočný a uplatnená hodnota trov konania bola vypočítaná v súlade s Vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov č. 655/2004 Z.z.. V tomto smere ďalej uviedol, že námietku premlčania nie je možné vznášať paušálne bez posúdenia veci, a preto i vyjadrenie vo veci, ktoré uskutočnil až po doručení žalobného návrhu a riadnom oboznámení sa s vecou, bolo konkrétne a nie iba administratívnou činnosťou, ktorému predchádzalo posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúce individuálne a konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Navyiac podľa odborných právnych literatúr, ktoré vo vyjadrení citoval, je odmena advokáta vždy

nákladom potrebným k účelnému uplatňovaniu, resp. bráneniu práva. Svoju argumentáciu podložil i výňatkami z viacerých rozhodnutí odvolacích súdov v obdobných veciach.

Vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu taktiež navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť, považujúc argumenty navrhovateľa uvádzané v jeho odvolaní za nesprávne, nedôvodné, tendenčné a irelevantné. Uviedol, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporcu, proti ktorému navrhovateľ podal predmetný návrh. Odporca bol vďaka ním vznesenej námietke premlčania a teda relevantnej právnej argumentácii, vedúcej k späťvzatiu žaloby navrhovateľom, v konaní úspešný, a preto mu patrí náhrada trov konania, ktoré mu vznikli z titulu právneho zastupovania. V tejto súvislosti poukázal na to, že ako vedľajší účastník má podľa ust. § 93 ods. 4 OSP v konaní rovnaké práva a povinnosti ako odporca a nepriznaním mu náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní a zasiahol by do jeho procesných práv garantovaných zákonom. Stanovisko navrhovateľa, popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka označil za účelové a zjavne nesprávne, ako i odporujúce zákonom a predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva spotrebiteľov a teda ani plniť jeho základnú úlohu ako spotrebiteľského združenia. Rovnako tak za absurdný považoval argument navrhovateľa, že za formálne obsahovo podobné podania, podávané v iných veciach, by mu nemala prináležať náhrada trov konania, keďže advokátovi nemôže byť na ujmu, ak z formálnej stránky upravuje každé svoje podanie podobne a na obdobnú situáciu používa i obdobnú právnu argumentáciu, čo si taktiež vyžaduje odbornú znalosť a čas na prípravu. Zároveň konštatoval, že tento argument by dopadal i na samotného navrhovateľa, ktorý skupuje pohľadávky, vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv, je v konaniach zastúpený advokátom, tento používa pre množstvo prípadov štruktúrou aj právnu argumentáciu podobné podania a tiež si náhradu trov právneho zastúpenia uplatňuje. Na podporu svojich tvrdení označil i viaceré rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach. V prípade, ak by sa odvolací súd s jeho názorom nestotožnil, žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP prerušil konanie a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie, vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti, týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci, ako o prebežnej otázke.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie je sčasti dôvodné.

V tomto konaní sa navrhovateľ svojim návrhom domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 992,95 eura so 14,75 % úrokom z omeškania zo sumy 929,09 eura od 13. 04. 2007 do zaplatenia z titulu porušenia zmluvy o úvere. Platobným rozkazom zo dňa 19. 03. 2012 č.k. 14RO/43/2012-23 súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku, ako i nahradiť trovy konania vo výške 59,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 141,18 eura alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde. Uznesením zo dňa 26. 10. 2012 č.k. 12C/109/2012-130 súd prvého stupňa zrušil predmetný platobný rozkaz a konanie zastavil po tom, čo navrhovateľ dňa 05. 06. 2012 zoberal návrh v celom rozsahu späť s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti uznesenia. Následne uznesením, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania, obom vedľajším účastníkmi vystupujúcimi na strane odporcu priznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania, vyčíslenú v jeho enunciate.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

V prípade zastavenia konania však platí zásada, že podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania. Ust. § 146 ods. 2 OSP však zakotvuje dve výnimky z tejto zásady - podľa vety prvej tohto ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; podľa vety druhej, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Ust. § 146 ods. 2 OSP teda ukladá povinnosť nahradiť náklady konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené, pričom zavinenie sa posudzuje len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, keďže by už išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ svoj návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, pokiaľ nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a je preto povinný nahradiť trovy konania odporcovi.

Ďalšou všeobecne platnou zásadou je, že účastník konania má právo iba na náhradu tých trov konania, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Nemožno preto priznať náhradu trov konania hoci aj plne úspešnému účastníkovi konania v prípade, ak má náhrada trov pozostávať z trov, ktoré neboli účelne vynaložené. Účelnosť vynaložených trov bude vždy závisieť od konkrétnych okolností danej veci.

V súdnej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľa, požadujúceho od odporcu zaplataenie peňažnej sumy, pričom pred začatím pojednávania navrhovateľ svojim písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05. 06. 2012, zobral svoj návrh v celom rozsahu späť. Niet teda pochyb, že v danej veci z procesného hľadiska dôsledkom tohto späťvzatia bolo právoplatne zastavené konanie vo veci samej, čím vo svetle zhora uvedených záverov pri rozhodovaní o náhrade trov konania bol dôvodný postup v intenciách § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Zastavenie konania totiž z procesného hľadiska zavinil práve navrhovateľ, z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie jej práva. V tejto súvislosti odvolací súd len poznamenáva, že súd prvého stupňa sa mylne domnieva, že pokiaľ odporca nepodal návrh na priznanie mu náhrady trov konania alebo pokiaľ mu žiadne trovy v konaní nevznikli, nie je povinnosťou súdu o trovách jeho konania rozhodnúť. Pre absenciu výroku o náhrade trov konania voči odporcovi v preskúvanom uznesení sa však odvolací súd z tohto pohľadu vecou nezaoberal.

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (93 ods. 2 OSP).

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vyššie citované zákonné ustanovenia zmysel vedľajšieho účastníctva vzhladajú v pomoci v spore niektorému z účastníkov konania. Vedľajší účastník je osoba odlišná od samotného účastníka a konania sa nezúčastňuje preto, aby v ňom uplatňovala alebo bránila svoje právo, ale z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému zo sporových strán, pretože na jeho úspechu v konaní má právny záujem. Zákom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15. 10. 2008, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky súdny poriadok, zákonodarca umožnil vstup do konania ako vedľajšieho účastníka i takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov. Cieľom tejto novej právnej úpravy bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Takýmto osobitným predpisom je i zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane práv spotrebiteľa, z ust. § 3 ods. 4 ktorého vyplýva právo spotrebiteľov združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Združenie môže právo spotrebiteľov chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti

porušiteľovi práva, môže zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník. I keď vedľajší účastník je tretou osobou, o právach a povinnostiach ktorej sa v konaní nekoná, môže v konaní vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním alebo s predmetom konania a úkonov, ktoré učinil sám účastník. Procesné úkony vykonáva vedľajší účastník vo svojom mene, ak však odporujú úkonom podporovaného účastníka, posudzuje ich súd po uvážení všetkých okolností. Keďže vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má právo zvoliť si i právneho zástupcu v občianskoprávnom konaní v zmysle zákonom ustanovených možností (§ 24, § 25 ods. 1 OSP). V tomto smere už Ústavný súd SR prijal záver, že právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana, pričom hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v článku 47 ods. 2 ústavy (súdy, iné štátne orgány, orgány verejnej správy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc trvá až do skončenia konania, t.j. do právoplatného rozhodnutia. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. Platí preto, že s ohľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, pokiaľ ním podporovaný účastník v spore zvíťazil. Avšak rovnako tak je povinný vedľa účastníka, ktorému v spore pomáhal, zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania víťaznému účastníkovi.

Ako vyplýva z obsahu spisu, v danom prípade procesným úkonom, došlým prvostupňovému súdu dňa 02. 05. 2012, oznámilo Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, zast. JUDR. Ladislavom Miklušom, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu a požiadal o doručenie žalobného návrhu spolu s prílohami. Oznámenie o vstupe tohto vedľajšieho účastníka bolo navrhovateľovi doručené dňa 25. 05. 2012. Následne obdobným procesným úkonom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 04. 05. 2012, oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu i Spotrebiteľské združenie OSA, v zastúpení HKP Legal, s.r.o., zároveň s vyjadrením sa k návrhu, v ktorom okrem iného vzniesol i námietku premlčania. Uvedené podanie navrhovateľ prevzal dňa 31. 05. 2012, na čo reagoval podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05. 06. 2012, v ktorom oznámil, že berie svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Až dňa 13. 06. 2012 bol súdu prvého stupňa doručený odpor vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom proti platobnému rozkazu, ktorý prevzal dňa 25. 05. 2012 a kde namietal premlčanie navrhovateľom uplatňovaného nároku. Niet preto sporu, že v zmysle § 93 ods. 2 OSP sa obe združenia stali vedľajšími účastníkmi na strane odporcu v konaní, ktoré rovnako tak využili i svoje právo dať sa zastúpiť advokátom. Vo svetle zhora uvedených záverov preto v zásade platí, že vedľajšiemu účastníkovi taktiež vzniklo právo na náhradu všetkých trov účelne vynaložených vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka - odporcu, na strane ktorého vystupovali. I v prípade vedľajšieho účastníka takto je v zásade daný zákonný predpoklad pre priznanie mu náhrady trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP od navrhovateľa, ako správne konštatoval i súd prvého stupňa. Táto premisa však nemôže platiť bezvýnimčne, keďže ako už bolo zhora uvedené, priznať možno len náhradu trov konania účelne vynaložených. Za situácie, keď do konania na strane odporcu (neberúc do úvahy už ani skutočnosť, že odporca bol na neznámom mieste a zastúpený opatrovníčkou - vyššou súdnou úradníčkou ako osobou odborne kvalifikovanou poskytnúť mu erudovanú právnu ochranu) vstúpia viaceré občianske združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci (môže ich byť x), ua účelne vynaložené trovy preto môžu byť považované len trovy toho z vedľajších účastníkov, ktorého úkon bezprostredne súvisel s obranou odporcu a ktorého dôsledkom bolo v danom prípade späťvzatie návrhu navrhovateľom a zastavenie konania. Znamená to potom, že v tomto konaní to bol práve úkon vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA a to vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania, na čo navrhovateľ reagoval späťvzatím návrhu. Preto správne prvostupňový súd tomuto vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, pričom i výšku priznaných trov určil zákonu zodpovedajúcim spôsobom postupujúc plne v intenciách Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Jeho rozhodnutie v tejto časti je preto vecne správne, keď námietky predkladané navrhovateľom v jeho odvolaní je potrebné z vyššie uvedených dôvodov označiť za neopodstatnené, z ktorého dôvodu ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V prípade vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom je však situácia odlišná, nakoľko tento vedľajší účastník síce do konania zahlásil svoj vstup už dňa 02. 05. 2012, avšak do späťvzatia návrhu navrhovateľom neučinil žiaden úkon, ktorým by v konaní poskytol odporcovi obranu. Podaním

zo dňa 02. 05. 2012 totiž len zahlásil svoj vstup do konania bez znalosti veci, o čom svedčí i jeho žiadosť o zaslanie návrhu so všetkými prílohami. Pokiaľ vedľajší účastník by skutočne k veci pristupoval individuálne s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu tak, ako to proklamuje vo svojom odvolaní, mal posúdiť dôvodnosť ním podávaného odporu voči platobnému rozkazu so zreteľom na už predchádzajúce späťvzatie návrhu navrhovateľom. Najmä pokiaľ odpor podával v posledný deň zákonnej lehoty na jeho podanie, pričom stav v konaní mohol zistiť obdobným spôsobom, ako zistil dôvod svojho vstupu do konania. Je preto plne dôvodný záver o neúčelnosti trov jeho konania, z ktorého dôvodu odvolací súd vo vzťahu k tomuto vedľajšiemu účastníkovi napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a tomuto vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd o odvolaní navrhovateľa proti napadnutému uzneseniu rozhodol spôsobom uvedeným v enunciiate tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu k Spotrebiteľskému združeniu OSA rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní tomuto plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal i náhradu trov odvolacieho konania a to trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) po 8,30 eura (1/2-ica základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. pri tarifnej hodnote odvolacieho konania 141,79 eura) a náhradu hotových výdavkov v sume 7,81 eura (§ 15 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky), obe zvýšené o sumu 3,22 eura ako 20 % daň z pridanej hodnoty. Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 19,33 eura je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi OZ právna pomoc spotrebiteľom navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, postupujúc tak v intenciách § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Vychádzajúc z odvolacieho návrhu navrhovateľa je totiž zrejmé, že smeroval voči oboj vedľajším účastníkom a pri výsledku odvolacieho konania vo vzťahu výlučne k tomuto vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľovi účelne vynaložené trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.